

Gerb. Profesoriau!

Šv. Kasimierą parašiau iš naujo ir
simėiu Tamstai.

Galvojau apie Tamstos sukurto
„Gyvosios drašios“ sąvoką. Ji man
atrodo labai aktuali: keičiasi išorinės
sugyvenimo, mąstymo, kultūros formos.
„Gyvoji drašias“ visuomet lieka ta
pati, nerami, iškanti, kūrianti ir
aušimai gyvena. Tai žmogaus išsilgymas,
aukštesnės, tobulerės būtybės, didelis
ilgesys Nemirtingojo. Ir mudabnis
ir išryškimas... Ir vėl ilgesys...

Atsiprašau Tamstos už savo tokio
ilgo vizitą, kuri tikrai Tamstą išvargino.
Mane ji atgaivino: džiugu žinoti, kad
yra žmonės mūsų tarpe, kurių neapmūša
sunkiausias gyvenimo sąlygos, kurie
mesufileišo, kaip aš pati supilkiu mūsų

dienu pilkam gyvenime.

Pr. Koncius skaifo paskaitas. Nerinau,
kodėl jos mane taip jaudina ir kodėl man
taip gaila mirties. Viskas ji priima, tik
graciai nupasakok. Ir nekrituoja.

Gyvenimas pilkas, kasdieniškas. Modernūs
rągės gyvenimas. Kada jis prasvys?

Atleistų už mano plepimus.
Norėčiau dar kada nors Tauستا aplankyti,
jei ilgiau paliksite Augsburgę.

Viso geriausio. Prašau parveikti ir
susiprėti, ir skleisti mūsų tarpė kvorum
aukštesnis, grašedius.

Su Dievu

El. Vasylyūnienė

Dillingen. Litauisches Lager
(duwigskaserne)
blok I, Zimmer 7.

